

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 26/07/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 198

Tất cả chư Phật chỉ có một nguyện vọng là chúng sanh mau được thành Phật. Nếu chúng ta có tâm khẩn thiết thì việc thành tựu sẽ không khó! Hằng ngày, chúng ta đã quen làm việc một cách chệnh mảng, nếu chúng ta không nỗ lực, hạ quyết tâm thì chúng ta rất khó có thành tựu. Đời sau, chúng ta không dễ gặp chánh pháp, gặp Thầy tốt bạn lành.

Hòa Thượng nói: *“Tâm của chúng ta phải giống như tâm Phật, nguyện của chúng ta phải giống như nguyện của Phật. Tâm của chư Phật Bồ Tát đều là thanh tịnh, bình đẳng, từ bi. Phật lân mẫn yêu thương tất cả chúng sanh, dùng tâm thanh tịnh, bình đẳng đối đãi với tất cả chúng sanh. Đây là tâm đại từ, đại bi của Phật. Nếu tâm từ bi, tâm bình đẳng của chúng ta chân thật hiển lộ thì đây chính là chúng ta có tâm Phật”*. Chân tánh, chân tâm của chúng ta hiện tiền thì chúng ta đã bước vào được pháp giới của chư Phật. Chúng ta tu hành điều quan trọng là chúng ta quay trở về với chân tâm, chân tánh. Hằng ngày, tâm chúng ta bị chi phối bởi được mất, hơn thua, thành bại, tốt xấu nên chúng ta dễ bị Yêu Ma Quỷ Quái dẫn dụ.

Ở thế gian, chúng ta có thể bị gạt, nếu trong tu hành, chúng ta bị những người cùng học Phật, cùng tu gạt thì đó là điều rất đau khổ. Chúng ta bị gạt bởi chúng ta có ý niệm *“danh vọng lợi dưỡng”*, có tâm mong cầu. Nếu chúng ta lão thật, thành thật tu hành thì không ai gạt được cta. Thí dụ, chúng ta cảm thấy mình tu lâu mà chưa có tiến bộ, chúng ta thấy người khác mới tu mà có tiến bộ, chúng ta chạy theo họ thì chúng ta sẽ bị gạt. Phật nói: *“Nhất thiết pháp đắc thành w nhân”*. Tất cả pháp có thể thành tựu đều ở chữ nhân. *“Nhân”* là kiên trì một cách dài lâu.

Nhà Phật nói: *“Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác”*. Chúng ta tu hành thì chúng ta phải làm đúng như lý, như pháp. Chúng ta cầu mong cảm ứng thì chúng ta sẽ bị Ma dẫn dắt. Có người nghe pháp Hoà Thượng đã lâu nhưng khi họ nhìn thấy một vị có thần thông, họ cho rằng vị đó là A-La-Hán nên đã tin theo. Ngày nay, nhiều người dùng công nghệ để lừa gạt người khác, mọi người bị gạt bởi họ tích chứa rất nhiều tiền. Tiền không thanh tịnh thì sẽ chiêu dụ Yêu Ma đến. Chúng ta không tích chứa tiền bạc thì không có ai muốn lừa gạt chúng ta. Chưong ngại là do chính chúng ta, ngày ngày, chúng ta vẫn đang bị sai sử bởi tập khí, phiền não.

Hòa Thượng nói: **“Có người cả đời niệm Phật mà không thể sinh Tịnh Độ, nguyên nhân thứ nhất là vì họ niệm Phật bị xen tạp, không tinh, không chuyên, không thành, niệm Phật gián đoạn. Thứ hai là, người niệm Phật vẫn có hoài nghi với Tịnh Độ. Thứ ba là người miệng niệm Phật nhưng ý nguyện không muốn đi. Thứ tư là, không thể đoạn được tham ái”**. Chúng ta chỉ cần nhất tâm niệm Phật không cần vừa niệm vừa nói lời mong cầu. Nhiều người vừa niệm Phật vừa nói lời mong cầu thí dụ như: **“Phật ơi, xin cho con được vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc!”**.

Phật A Di Đà biết rõ khi nào chúng ta đủ nhân duyên để vãng sanh, Ngài sẽ an bài cho chúng ta. Chúng ta chỉ cần một câu **“A Di Đà Phật”** niệm đến cùng, tinh, chuyên, thành, tín, không xen tạp. Phật không **“cảm tình dụng sự”**, chúng ta đủ tiêu chuẩn thì tự nhiên chúng ta sẽ đến được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta không thể vừa niệm Phật vừa mong cầu. Chúng ta vì vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc nên chúng ta mới niệm **“A Di Đà Phật”**. Chúng ta chỉ cần chân thành, chuyên nhất niệm, không cần vừa niệm vừa cầu xin.

Trong **“Kinh Hoa Nghiêm”**, Phật nói: **“Tín vi đạo nguyên công đức mẫu”**. Lòng tin là mẹ đẻ của công đức. Cta hoài nghi Tịnh Độ vậy thì chúng ta không thể có thành tựu. Chúng ta có vướng bận, không thể buông xuống. Chúng ta sống đến một độ tuổi nào đó thì có thể chúng ta sẽ không còn tâm tham ái, điều quan trọng là tuổi thọ của chúng ta đủ để chúng ta dứt được tham ái. Nếu tâm tham ái chưa dứt thì khi sinh tử vô thường đến chúng ta chắc chắn phải đi vào luân hồi.

Phật nói: **“Ái bất trọng bất sanh Ta Bà. Niệm bất nhất bất sinh Tịnh Độ”**. Nghiệp ái không nặng thì không sinh vào cõi Ta Bà, niệm Phật không tinh chuyên không thể đến được Tịnh Độ. Chúng ta có tâm tham ái đối với đời sống hiện tại, nếu phải rời bỏ thì chúng ta sẽ vô cùng đau khổ. Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta phải buông xả tất cả, buông xả thân tâm thế giới. Chúng ta chưa đề khởi được tâm buông xả hoặc tâm buông xả của chúng ta đang quá yếu ớt. Chướng ngại là từ ở nơi chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đời đời kiếp kiếp trôi lăn trong vòng luân hồi là bởi vì tham ái, không thể buông xuống được. Nếu chúng ta hiểu rõ, không còn tái phạm lỗi cũ thì chúng ta liền được thoát. Chúng ta vẫn phạm lỗi cũ thì chúng ta tiếp tục uổng phí một đời”**.

Chúng ta có tình chấp rất nặng. Chúng ta buông bỏ được thì chúng ta mới có thể ra khỏi thế giới Ta Bà. Hòa Thượng nói: **“Tự tác tự thọ”**. Chúng ta tự làm tự chịu không thể trách ai. Phật Bồ Tát cũng không thể giúp chúng ta, Ngài dạy chúng ta nguyên lý, nguyên tắc còn chính chúng ta phải tự làm.

Có một doanh nghiệp nổi tiếng trong lĩnh vực thời trang, họ thường ủng hộ hàng tỷ đồng cho một giáo phái. Ma yêu cầu mọi người phải cống nạp rất nhiều, Ma chỉ cần

có lợi cho họ, chúng ta tan cửa nát nhà thì Ma cũng không quan tâm. Người ưa thích sự tán tụng thì dễ bị gạt.

Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh ngày nay cho rằng tu học theo nhà Phật khó, vì họ phải buông xả tất cả. Người tu theo Ma đạo thì không phải buông bỏ thứ gì thậm chí họ còn được chìm đắm trong “tài, sắc, danh, thực, thụ”.** Phật pháp chân chính ngày càng bị ruồng bỏ vì mọi người cảm thấy những lời dạy của Phật khó làm quá, phải xả bỏ “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Tu theo Ma đạo thì được thỏa mãn tài, sắc, danh, thực, thụ.

Gần đây, báo đăng về một giáo phái, giáo chủ của giáo phái đó được phép nạp thuế thiếp, người phụ nữ làm giáo chủ có rất nhiều chồng, nhiều người tin theo giáo phái này mà bị tan nhà, nát cửa. Người có tri thức thế gian nhưng không được tiếp nhận chánh đạo thì vẫn bị gạt như thường. Ở thế gian, nhiều người đã có quá nhiều đau khổ, họ đến với đạo để cầu sự giải thoát vậy mà họ vẫn bị lừa! Chúng ta bị lừa cũng đều có nguyên nhân, tất cả đều là nhân trước quả sau. Người sống ở thế gian là nhờ phước, người có phước thì mọi việc sẽ hanh thông, người không có phước thì mọi việc sẽ bế tắc. Chúng ta chỉ cần tích cực tu phước, tích phước, chúng ta có phước chúng ta cũng không hưởng, chúng ta nhường cho người khác hưởng.

Ở thế gian chúng ta phải buông xả, thậm chí, trong việc tu học chúng ta cũng phải biết buông xả. Chúng ta học thử, tu thử theo người khác thì chúng ta đã sai. Người xưa dạy: **“Nhất nghệ tinh nhất thân vinh”.** Chúng ta chuyên cần theo một cách làm nhất định thì chúng ta sẽ làm đạt đến đỉnh cao. Ngày nào tôi cũng rèn luyện viết chữ, nếu tôi viết 300 lần chưa đạt đến đỉnh cao thì tôi viết đến 600 lần, 1000 lần. Tôi muốn viết chữ đạt đến đỉnh cao ko phải để khoe khoang mà tôi muốn dùng kỹ năng này để giúp người.

Hòa Thượng nói: **“Người niệm Phật phải tự biết đời quá khứ và đời hiện tại của mình. Hiện tại, chúng ta đang trồng nhân thiện hay chúng ta tạo ác? Hằng ngày, chúng ta quan sát tập khí của chính mình thì chúng ta liền biết được trong đời quá khứ chúng ta đã từng tạo tác những điều gì. Có người tập khí lương thiện, có thiện căn, có người tập khí rất nặng, ưa thích tạo ác. Phật dạy chúng ta tích cực đoạn ác, tu thiện. Chúng ta phải thường phản tỉnh, kiểm điểm. Nếu là việc thiện thì chúng ta giúp nó thêm lớn, nếu là việc ác thì chúng ta phải tìm cách diệt trừ”.** Tâm chúng ta thuần thiện, chân thành là do đời trước chúng ta từng trồng nhân thiện. Đời này, chúng ta khởi tâm động niệm đều là ác, dành phần hơn về mình là do đời trước chúng ta trồng nhân ác.

Nhà Phật dạy: **“Chúng ta đã làm được việc thiện, đã sinh khởi được tâm thiện thì phải làm cho tâm thiện thêm lớn. Nếu chúng ta chưa sinh khởi được tâm thiện thì chúng ta phải khiến nó sinh khởi. Nếu chúng ta đã sinh khởi tâm ác thì chúng ta phải tìm cách diệt trừ. Chúng ta chưa sinh khởi tâm ác thì chúng ta phải khiến cho nó đừng sanh”.** Phật dạy chúng ta rất tỉ mỉ. Trong cuộc sống đầy phiền não mà chúng

ta có thể sinh khởi được thiện tâm thì đó là do chúng ta có thiện căn, phước đức nhiều đời.

Trong “**Kinh Địa Tạng**”, Phật nói: “**Chúng sanh Diêm Phù Đề khởi tâm động niệm đều là ác**”. Chúng ta không nuôi, trưởng dưỡng ác niệm thì ác niệm cũng vẫn sinh trưởng một cách mạnh mẽ. Chúng ta muốn sinh khởi thiện niệm nhưng chúng ta cũng không dễ sinh khởi được. Chúng ta vừa khởi được niệm thiện thì những niệm xấu ác trong tâm chúng ta sẽ trỗi lên, những niệm thành bại, tốt xấu, hơn thua sẽ đập tắt ý niệm thiện của chúng ta.

Những năm gần đây, chúng ta tích cực làm được những việc lợi ích cộng đồng, đây là do nhân duyên, phước báu nhiều đời của chúng ta. Ở thế gian, nhiều người có tâm muốn làm nhưng họ không biết bắt đầu làm từ đâu, họ bị dẫn dụ làm sai nên họ dần mất đi tín tâm. Nhiều người không thể sinh khởi được ý niệm thiện, chúng ta sinh khởi được và làm được việc thiện một cách tốt đẹp là do chúng ta có nhân duyên, phước báu nhiều đời. Chúng ta sinh được thiện niệm thì chúng ta phải cố gắng thực hiện thiện niệm đó. Chúng ta sinh khởi niệm ác thì chúng ta phải tìm cách diệt trừ. Ý niệm ác chưa sinh khởi thì chúng ta đừng để chúng sinh khởi. Trong “**Thái Thượng Cảm Ứng Thiên**” nói: “**Đừng cho rằng việc thiện nhỏ mà không làm, đừng cho rằng việc ác nhỏ mà làm**”. Nhiều giọt nước nhỏ thì nước sẽ làm cho chiếc chum đầy nước.

Nếu đời trước chúng ta chưa có thiện căn, chưa sinh khởi được ý niệm thiện thì đời này chúng ta cố gắng sinh khởi, thực hiện ý niệm thiện. Ban đầu, chúng ta khởi niệm thì đó là chúng ta khởi vọng tưởng, chúng ta nỗ lực thực hiện được ý niệm đó thì ý niệm đó sẽ trở thành nguyện vọng. Hằng ngày, chúng ta có nhiều vọng niệm nhưng niệm ác nhiều, niệm thiện ít. Ý niệm vì mình là ý niệm ác. Ý niệm vì người là ý niệm thiện.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải niệm tướng hảo của Phật để đối trị hôn trầm**”. Việc này khó! Chúng ta rất khó niệm ra được 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp của Phật nên chúng ta vẫn hôn trầm, ngủ gật. Tập khí là thói quen. Chúng ta đã tùy thuận theo những thói quen này nhiều đời, chúng ta muốn đối trị thì chúng ta phải dừng mãi.

Tối hôm qua, tôi bị ho, cả đêm tôi không ngủ được, sáng nay, khi tôi bắt đầu lên lạy Phật, tôi cảm thấy toàn thân đau nhức, tôi cho rằng tôi không làm được nhưng sau đó, tôi có ý niệm kháng cự là mình phải hoàn thành, cuối cùng tôi vẫn hoàn thành tốt. Chúng ta phải cố gắng thay đổi thói quen. Tập khí hôn trầm, ngủ gật, lười biếng, giải đãi rất khó đối trị nhưng không phải là không làm được! Chúng ta đối trị được tập khí, phiền não thì chúng ta mới có thể “**chuyển phàm, thành Thánh**”.

Hòa Thượng nói: “**Một ngày mới, ngày ngày mới**”. Ngày nào chúng ta cũng phải có tiến bộ. Một ngày chúng ta không nỗ lực hoàn thiện mình thì ngày đó chúng ta đã tự tư, ích kỷ. Vô lượng vô biên chúng sanh đang cần sự trợ giúp của chúng ta, nếu chúng

ta không tự hoàn thiện mình, chúng ta không giúp được cho chính mình thì chúng ta không thể giúp được cho người. Tinh thần của Phật Pháp Đại Thừa không phải là “*an phận thủ thường*” mà luôn là “*một ngày mới, ngày ngày mới*”, không ngừng hoàn thiện mình!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!